

در این گزارش می‌توانید تا عمق مرگبارترین غار ایران سفر کنید

پراو؛ ۷۰۰ متر زیر زمین

غار پراو عمیق‌ترین، سخت‌ترین و در عین حال مرگبارترین غار ایران است؛ غاری که پنج غارنورد حرفه‌ای را قربانی سرسختی خود کرده است. این غار سخت‌گذرترین غار ایران و یکی از غارهای فنی جهان است. غار پراو که یک غار عمودی محسوب می‌شود، در ارتفاعات حاشیه شهر کرمانشاه قرار دارد. راه رسیدن به پراو از روستای «چالابه» در حاشیه شهر شروع می‌شود. دهانه غار، پای قله کوه و در محوطه وسیعی قرار دارد که «میدان پراو» نام دارد. دهانه پراو در ارتفاع ۳ هزار و ۵۰۰ متری جا گرفته و مرتفع‌ترین دهانه در میان همه غارهای جهان است و درست به همین دلیل پراو به «اورست غارها» مشهور است. دهانه در شیب یک دیواره قرار دارد. گذشتن از این دریچه، گذشتن از جهان روشنی‌ها و پا گذاشتن به دنیای تاریکی‌هاست.

پیمایش غار پراو، بدون تجهیزات کامل، آمادگی بالای بدنی و تجربه انواع فرود با طناب، غیرممکن است و این یعنی بسیاری از ما، تا پایان عمر هم نخواهیم توانست چشم‌اندازهای رعب‌انگیز این غار را ببینیم. در مجال اندک این گزارش اما می‌توانید تا انتهای غار پراو نفوذ کنید و البته به سلامت برگردید.

● خیابان دماوند در عمق زمین

«تخته‌سنگ لیز» نخستین مواجهه غارنوردان با پراو است؛ پرتگاهی است به عمق چندین متر که عبور از آن به آهستگی و به صورت دست به دیوار، ممکن است. کمی جلوتر، مسیر مسدود می‌شود. تنها محل عبور، حفره‌ای تونل مانند (گربه‌رو) است که بخش عمده آن با گل ولای پر شده است. عبور از این گربه‌رو تنها با خزیدن روی گل ولای امکان دارد. غار پراو از همین جا به همه غارنوردها پیغام می‌دهد اگر توان کافی و بدن مناسب برای پیمایش ندارید، بهتر است برگردید. به خاطر آبی که تقریباً در تمام سال در مسیر غار جاری است و حاصل آب شدن برف‌های کوه پراو است، هوا در همه جای غار به شدت سرد است. تقریباً در همه جا می‌شود قندیل‌های یخی را پیدا کرد که حاصل چکه‌های آب در هوای سرد غار است. «خیابان دماوند» بخشی از غار است که در آن، مسیر عبور کمی بازتر است. این قسمت از غار را بدون تجهیزات می‌شود طی کرد.

پیمایش غار پراو، بدون تجهیزات کامل، آمادگی بالای بدنی و تجربه انواع فرود با طناب، غیرممکن است و این یعنی بسیاری از ما، نخواهیم توانست این غار را ببینیم

با عبور از خیابان دماوند به دومین حفره گربه‌رو می‌رسید که کمی طولانی‌تر از «سینه‌خیز گلی» است و انحنایی دارد که عبور سینه‌خیز از آن را مشکل‌تر می‌کند. برای عبور از «سوراخ اس»، ضمن پیچاندن خودتان، باید روی دست و پهلوی چرخید. غار پراو یک مسیر عمودی است که بیش از ۷۰۰ متر، شما را به عمق تاریک زمین می‌برد؛ مجموعه‌ای از چندین و چند چاه طبیعی که در طول میلیون‌ها سال شکل گرفته‌اند.

اولین چاه غار (چاه شماره یک) به خاطر قندیل‌های سقف چاه و شره آب از بالا به پایین، به پیشنهاد کاظم فریدیان (از پیشکسوتان کوهنوردی و پیشگامان پیمایش کامل پراو) به «آبشار زرین» معروف است. «تالار کوروش کبیر» نامی است که نخستین کاشفان غار که یک تیم غارنورد انگلیسی بوده‌اند، به قسمتی از غار داده‌اند که پس از چاه ۸ متری ۲ قرار دارد؛ دالانی عریض با ستون‌های قطور استالاکمیت.